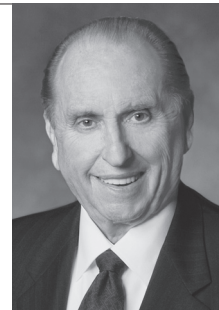

Prezidentas
Tomas S. Monsonas

Viešpačiui reikia misionierių

Praeitą spalį Visuotinėje konferencijoje sakiau, kad reikia daugiau misionierių. Kiekvienas vertas, pajėgus vaikas turėtų ruoštis tarnauti misijoje. Misionieriška tarnystė yra kunigijos pareiga – priedermė, kurios Viešpatys tikisi iš mūsų, tiek daug gavusių. Vaikiniai, raginu jus ruoštis misionieriškai tarnystei. Būkite švarūs, tyri ir verti atstovauti Viešpačiui. Rūpinkitės savo sveikata ir stiprybe. Studijuokite Raštus. Kur yra galimybė, dalyvaukite seminarijoje ir institute. Susipažinkite su misionierių vadovėliu *Skelbti mano Evangeliją*.

Seserys, nors jūs ir neturite tokios kunigystės pareigos tarnauti nuolatinėje misijoje, kokią turi vaikinai, jūsų, kaip misionierių, indėlis taip pat yra vertingas, ir mes laukiame jūsų tarnystės.

Brandaus amžiaus broliai ir seserys Bažnyčioje, primenu jums, kad Viešpačiui reikia daug daug daugiau jūsų tarnaujančių nuolatiniais misionieriais. Jei dar nesulaukėte tokio savo gyvenimo meto, kad galėtumėte tarnauti kaip misionierių poros, skatinu dabar ruoštis tai dienai, kada pagal aplinkybes su savo sutuoktiniu galėsite tai daryti. Gyvenime nedaug bebus tokių progų, kai galėsite mėgautis malonia dvasia ir pasitenkinimu, kylančiais iš nuolatinės tarnystės, drauge dirbant Mokytojo darbą.

Gal kai kurie esate iš prigimties drovūs ar laikote save netinkamais pritariamai atsiliepti į šį kvietimą tarnauti. Atminkite, kad tai Viešpaties darbas, ir būdami Viešpaties tarnystėje turime teisę į Viešpaties pagalbą. Viešpats paruoš nugarą nešti ant jos uždėtą našlą.

Kiti, nors verti tarnauti, gali manyti, kad turi svarbesnių darbų. Gerai prisimenu Viešpaties pažadą: „Aš gerbsiu tuos, kurie mane gerbia.“ (Žr. 1 Samuelio 2:30.) Geriausiai pagerbsime savo Dangiškąjį Tėvą ir mūsų Gelbėtoją pasišventusiai ir atjaučiančiai tarnaudami misijoje.

Tokio tarnavimo pavyzdys buvo Juliušo ir Dorotės Fusekų misionieriška tarnystė. Jie buvo pašaukti į misiją Lenkijoje. Brolis Fusekas gimė Lenkijoje. Jis kalbėjo tenykšte kalba. Jis mylėjo tenykščius žmones. Sesuo Fusek, būdama anglė, mažai žinojo apie Lenkiją ir nieko nežinojo apie jos žmones. Pasitikėdami Viešpačiu jie ėmėsi savo pavedimo. Dirbti teko vieniems, o užduotis buvo milžiniška. Tuo metu Lenkijoje nebuvo misijos. Fusekams buvo pavesta paruošti kelią, kad galėtų būti įkurta misija.

Ar vyresnysis ir sesuo Fusekai puolė į nevilgtį dėl savo pavedimo didumo? Nė akimirksniui. Jie žinojo, kad jų pašaukimas buvo nuo Dievo. Jie meldė Jo dieviškos pagalbos ir iš visos širdies pasišventė savo darbui.

Po kurio laiko vyresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, vyresnysis Hansas B. Ringeris, tada Septyniasdešimties narys, ir aš kartu su vyresniuoju Fuseku susitikome su Lenkijos vyriausybės atstovu religijos reikalams Adamu Vopatka. Jis pasakė: „Jūsų Bažnyčia čia yra laukiama. Galite statyti savo pastatus, galite siųsti savo misionierius. Šis žmogus, – parodė jį Juliušą Fuseką, – gerai tarnavo jūsų Bažnyčiai. Galite būti dėkingi už jo pavyzdį ir darbą.“

Panašiai kaip Fusekai, darykime Viešpaties darbe, ką turėtume daryti. Tada galėsime kartu su Juliušu ir Dorote Fusekais atkartoti šią psalmę:

„Mano pagalba ateina iš Viešpaties, kuris padarė dangų ir žemę, ...

tas, kuris tave globoja, budi.

Štai Izraelio globėjas nei snaudžia, nei miega!“
(Psalmyno 121:2–4.)

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Vadovėlyje *Teaching, No Greater Call*, p. 159, rašoma: „Pasidalinkite asmenine patirtimi, kaip gyvenimas pagal Evangelijos principą palaimino jūsų gyvenimą. Pakvieskite jūsų mokomus žmones trumpai pasidalinti savo patyrimais.“ Perskaitykite šią žinią ir tada paklauskite šeimos narius, kas, pasak Prezidento Monsono, turėtų tarnauti misijoje. Pasidalinkite asmeniniais išgyvenimais, kuriuos jūs ar kiti patyrė tarnaudami nuolatinėje misijoje. Arba papasakokite apie savo planus tarnauti nuolatinėje misijoje. Paprašykite šeimos narius pasidalinti savo planais ir teigiamais patyrimais.

JAUNIMAS

Dviračiu į ateitį

Piteris Evansas ir Ričardas M. Romnis

Daug vaikinių ruošiasi misijai finansiškai. Afrikoje daugelis to pasiruošimo yra užsidirbti pinigų pasui įsigyti. Sedrikas Tšiambinas užsidirbo tuos pinigus sumaniai – pardavinėdamas bananus nuo savo dviračio bagažinės.

Sedrikas gyvena Luputoje, Demokratinėje Kongo Respublikoje. Jis yra vienas iš 45 vaikinių Luputos apygardoje, dirbančių, kad susitaupyti pinigų pasui ir galėtų vykti į misiją. Demokratinėje Kongo Respublikoje pasas kainuoja 250 JAV dolerių. Tai maždaug du trečdaliai sumos, už kurią galima pasistatyti namą.

Bet Sedrikas neabejojo. Misijai reikalingus pinigus jis užsidirbo taip: dviračiu važiuodavo 15–30 kilometrų iš Luputos į mažus kaimelius, kur nusipirkdavo bananų, ir tada vaisiais apkrautu dviračiu per karštą Afrikos savaną važiuodavo atgal, kad parduotų tuos vaisius mieste. Kiekvieną savaitę smėlėtais keliais jis nuvažiuodavo apie 180 kilometrų ir tik kartą nukrito su savo neišbalansuotu kroviniu.

Už savo darbą Sedrikas uždirbdavo apie 1,25 dolerio per savaitę, arba 65 dolerius per metus. Jam prireikė 4 metų, kad įsigytų pasą. Bet dabar jis žino, kad ateityje jo laukia nuolatinė misija, nes finansiškai jis pasirengęs atsiliiepti į šaukimą tarnauti.

VAIKAI

Ruošiuosi nuo vaikystės

Kad padėtumėte vaikams prisiminti prezidento Monsono šaukimą tarnauti misijoje, pagalvokite, ar nevertėtų pagaminti pažymėjimą su žemiau pateiktu tekstu, kurį vaikas galėtų pasirašyti ir pasikabinti, kaip priminimą ant sienos, ar įdėti į savo dienoraštį.

AŠ RUOŠIUOSI

Prezidentas Tomas S. Monsonas pašaukė mane ruoštis tarnauti misijoje. Todėl aš:

- Būsiu švarus, tyras ir vertas atstovauti Viešpačiui.
- Rūpinsiuosi savo sveikata ir stiprybe.
- Melsiuosi ir studijuosiu Raštus.

Aš ruošiuosi tarnauti misijoje.

(parašas)

Tikėjimas • šeima • parama

Paramos bendrijos istorija ir paveldas

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Eliza R. Snou, pasakojo, kad pranašas Džozefas Smitas mokė: „Nors pavadinimas [Paramos bendrija] yra šiuolaikinis, ši organizacija atsirado seniai.“¹

Dangiškasis Tėvas ir Jo Sūnus Jėzus Kristus aplankė Džozefą Smitą ir per jį sugrąžino žemėn Evangelijos pilnatvę. Dalis to sugrąžinimo buvo Paramos bendrija. Bažnyčios organizacija buvo nebaigta, kol nebuvo suorganizuotos seserys.²

Per ateinančius mėnesius kiekviena lankomojo mokymo žinia suteiks mums galimybę daugiau sužinoti apie Paramos bendrijos istoriją ir jos vaidmenį sugrąžintoje Evangelijoje. Yra daug priežasčių, kodėl suprasti mūsų istoriją yra ne tik svarbu bet ir *gyvybiškai būtina*.

Pirmiausia, mūsų istorijos supratimas įkvepia mus būti tokio- mis Dievo moterimis, kokiomis turėtume būti. Sekdamos kilnių pastarųjų dienų šventųjų moterų pavyzdžiais, iš praeities galime mokytis, kaip pasitikti ateitį.³

Antra, mūsų istorija moko, kad tie patys principai, kurie egzistavo pirmą kartą Bažnyčioje, yra tie principai, kuriais turime remtis mūsų laikais. Šis pažinimas ir mūsų tikslai – ugdyti tikėjimą ir asmeninį teisumą, stiprinti šeimas ir namus bei padėti beturčiams – susieja mūsų praeitį su dabartimi.

Trečia, vertindami savo istoriją

galime geriau dalintis savo dvasiniu palikimu. Prezidentas Henris B. Airingas, pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, sakė: „Tą palikimą perduodate padėdamas kitoms gauti labdarystės dovaną... Paramos bendrijos istorija rašoma žodžiais ir skaičiais, bet palikimas perduodamas iš širdies į širdį.“⁴

Galiausiai mūsų istorijos supratimas padeda mums veiksmingai kurti Paramos bendrijos ateitį. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas (1895–1985) paaiškino: „Žinome, kad būtent moterys, kurios giliai dėkingos už praeitį, rūpinsis teisinga ateities kūrimu.“⁵

Džiulė B. Bek, visuotinė Paramos bendrijos prezidentė.

Raštų ištraukos

Esteros 9:28–29; Romiečiams 16:1–2; Almos 37:8; Moronio 7:45–47

Iš mūsų istorijos

„Paramos bendrija yra Viešpaties organizacija moterims“⁶ Pranašas Džozefas Smitas Paramos bendriją suorganizavo 1842 m. kovo 17 d. Maža įvairialypė moterų grupelė, dalyvavusi tame pirmajame susirinkime, buvo atsidavusios moterys, panašios į šių laikų Paramos bendrijos seseris. „Jauniausios buvo trys paauglės, o vyriausia – šeštą dešimtį einanti moteris. Vienuolika

buvo ištekėjusios moterys, dvi buvo našlės, šešios buvo netekėjusios, o vienos šeimyninė padėtis nežinoma. Jų išsilavinimas ir socialinė kilmė, kaip ir ekonominė padėtis, labai skyrėsi. Į organizaciją įsijungiant naujoms narėms, tie skirtumai galėtų būti keleriopai didesni, bet jos buvo ir toliau bus vieningos.“⁷

IŠNAŠOS

1. Eliza R. Snow, „Female Relief Society“, *Deseret News*, Apr. 22, 1868, 81.
2. Žr. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 451.
3. Žr. L. Tom Perry, „The Past Way of Facing the Future“, *Liahona*, Nov. 2009, 73–76.
4. Henry B. Eyring, „The Enduring Legacy of Relief Society“, *Liahona*, Nov. 2009, 124–125.
5. Spencer W. Kimball, „Privileges and Responsibilities of Sisters“, *Ensign*, Nov. 1978, 104.
6. Spencer W. Kimball, „Relief Society – Its Promise and Potential“, *Ensign*, Mar. 1976, 4.
7. Jill Mulvey Derr, Janath Russell Cannon, and Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant* (1992), 28.

Ką aš galiu padaryti?

1. Ką galiu padaryti, kad padėčiau savo lankomoms seserims gauti labdarystės dovaną?
2. Ką šį mėnesį galiu pradėti daryti, kad sukurčiau teisią ateitį sau, savo šeimai, kitiems?

Daugiau informacijos ieškokite www.reliefsociety.lds.org.